

Південноукраїнські наукові студії

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

VII Всеукраїнської
науково-практичної конференції
студентів та молодих вчених
(19-21 листопада 2024 року)

Міністерство освіти і науки України
Державний заклад
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності
Південно-Українське відділення Соціологічної асоціації України
м. Одеса

Південноукраїнські наукові студії

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**VII Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих
вчених**

(19-21 листопада 2024 року)

УДК: 1+316 (062.552)

Рецензенти:

Володимир ЖАРКИХ, доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, історії та політології, НУ «Одеська політехніка»;

Оксана ІВАНОВА, кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри мистецтвознавства та загальногуманітарних дисциплін, Міжнародний гуманітарний університет.

Рекомендовано Вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Протокол № 7 від 26.12.2024 р.

Редакційна колегія:

Відповідальний редактор – Оксана ПЕТІНОВА, доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна

Члени редколегії:

Євген БОРІНШТЕЙН, доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса), Україна

Зоя АТАМАНЮК, доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», (м. Одеса), Україна

Олена ЛІСЕЄНКО, доктор соціологічних наук, професор, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса), голова Південноукраїнського відділення САУ, Україна

Південноукраїнські наукові студії: Збірник матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. студентів та молодих вчених (м. Одеса, 19-21 листопада 2024 року) / за ред. д. філос. н., проф. Петінової О. Б. – 213 с.

Матеріали конференції представлені в авторській редакції мовою оригіналу

Євген НОВОЧИНСЬКИЙ	АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ШТУЧНИХ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ ДЛЯ ГЕТЕРОГЕННИХ КОМП'ЮТЕРНИХ АРХІТЕКТУР.....	40
Юлія МАЗУР Оксана ПЕТІНОВА	ТОЛЕРАНТНІСТЬ ДО МІГРАНТІВ: СОЦІАЛЬНІ, ЕКОНОМІЧНІ ТА ПОЛІТИЧНІ ФАКТОРИ (НА МАТЕРІАЛАХ СОЦІОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ).....	46
Аллен БИКОВ	ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ПРОЄКТУВАННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ.....	53
Ірина АРАБАДЖИ Кіра ЛІТВІНЦЕВА	ФЕНОМЕН НАРОДНОЇ ОБРЯДОВOSTІ ЯК СКЛАДОВА ЕТНІЧНОЇ КУЛЬТУРИ УКРАЇНЦІВ НА ОДЕЩИНІ.....	59
Аліна СТЕПУРА	УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ СТИЛЬ В УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРІ (ПОЧАТОК ХХ СТ.)....	61
Наталія РИБКА Марія СОЛОДКА	ЕСТЕТИЗАЦІЯ ЗУПИНОК ГРОМАДСЬКОГО ТРАНСПОРТУ: АКТУАЛЬНІСТЬ РЕАЛІЗАЦІЇ.....	64
Ганна НІВНЯ	РИЗИКИ ВИКОРИСТАННЯ СНАТ-GPT В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	67
Олена КАРАНФІЛОВА Софія ВЕРДИШ	СКЛАДОВІ ДЕРЖАВНО-ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	70
Яна ГОРДИНСЬКА	ПРЕКРАСНЕ І ПОТВОРНЕ У СУЧАСНІЙ МІСЬКІЙ АРХІТЕКТУРІ.....	73
Інна ФЕДОРОВА	ДЕСТРУКТИВНІСТЬ ЯК ВИБІР: ЕКЗИСТЕНЦІЙНИЙ ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ.....	76
Тетяна ЮРЧЕНКО	ЛЮБОВ ЯК УМОВА НАБУТТЯ ЦІЛІСНОСТІ.....	79
Алана НЕКРЯЧ	ЕТИЧНІ НОРМИ В НАУЦІ ТА ЕТИКА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	81
Степан БАРКОВ	ПРИНЦИП ГАРМОНІЇ У КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО ПРИРОДОКОРИСТАННЯ.....	84
Анастасія ДЯКОВА	СУТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ АБСУРДУ (НА ПРИКЛАДІ ОДНОГО З ТВОРІВ А.КАМЮ: «ЧУМА», «МІФ ПРО СІЗІФА»).....	86
Фікрет ГУСЕЙНОВ	ФІЛОСОФСЬКІ ІДЕАЛИ ЦИЦЕРОНА.....	92

більше пити, терпітиме найважчу перебудову не тільки організму, а й усього звичного способу життя, проведення дозвілля, яке хоч якось заповнювало безглуздість його життя» [1,р.86].

Таким чином, прагнення сенсу є фундаментальною мотиваційною силою в людях. Людям потрібно виявляти сенс, заради чого варто було б жити, буквально у всьому. «Сенс не можна дати, його треба знайти» [1, р.122], оскільки він унікальний для кожної людини і може бути здійснений лише нею самою. Що дозволяє людині самотійно знайти свій життєвий сенс?

Екзистенціалісти вважають, що таким путівником є совість, заснована на буттєвих гуманістичних цінностях та потенціях, і яку Франкл назвав «органом сенсу», а здатність самотійно знаходити цей сенс – «самотрансценденцією» (тобто виходом за межі індивідуально-егоїстичного «Я»).

Список використаних джерел:

1. Viktor E. Frankl. The Will to Meaning. Foundations and Applications of Logotherapy. Penguin Publishing Group. 2014. 176p.
2. Rollo May, Carl Ransom Rogers, Abraham Harold Maslow, Thomas C. Greening. American Politics and Humanistic Psychology. Saybrook Publishing Company, 1984. 222p.
3. Rollo May. Man's Search for Himself. W. W. NORTON & COMPANY. NEW YORK-LONDON, 1981. 224p.
4. Rollo May. Power and Innocence: A Search for the Sources of Violence. W. W. NORTON & COMPANY. NEW YORK-LONDON, 1998. 288p.

Тетяна ЮРЧЕНКО,

здобувачка другого(магістерського) рівня вищої освіти,
спеціальність 014.11 Середня освіта (Фізична культура),
Навчально-науковий інститут фізичної культури, спорту та реабілітації,
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

Науковий керівник: Тетяна ПОПЛАВСЬКА, PhD,

доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної
діяльності,
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

ЛЮБОВ ЯК УМОВА НАБУТТЯ ЦІЛІСНОСТІ

Існування людини в суспільстві позбавлене багатьох традиційних орієнтирів у ціннісній сфері. Історія європейської цивілізації пройшла через неодноразове руйнування систем цінностей. Проте втрата одних принципів, правил і норм змінювалася набуттям інших. Щоразу, незважаючи на радикалізм реформаторів, у нову систему переходили ознаки старих систем цінностей. Водночас для кризового, перехідного стану характерна актуалізація аж ніяк не духовних потреб, а підвищення суспільного, політичного, економічного інтересу.

На фоні постійної історичної трансформації цінностей висвічується проблема втрати зв'язку існування людини у світі та сенсу буття культури. Сьогодні людині дедалі важче зберегти цілісність своєї особистості. Причина цього – постійні соціальні трансформації, що супроводжуються конфліктами. Наслідком цього є прогресуюче розшарування суспільства, відчуження індивіда від своєї діяльності. У цих умовах наростає і практичний, і теоретичний інтерес до передумов для формування здорової нерозщепленої ідентичності, яка у філософському аспекті постає як цілісність людини.

Таких передумов, мабуть, багато, але ми вибрали як об'єкт нашого дослідження одну – любов. Точніше, її конкретні прояви в кількох областях: у міжстатевій, етичній та ціннісній сферах. Любов розглядається нами в контексті традиційної проблеми філософії людини – проблеми цілісності як гармонійного єдності всіх елементів

Відхід від класичної раціональності та підвищення інтересу до сфери несвідомого обумовлюють нині позиції розгляду природи людини. Відтепер особливу увагу у процесі вивчення людського буття приділяється аналізу сфери почуттів та переживань, найважливіше місце серед яких займає кохання. Подібна філософська рефлексія викликана зміною ритму та способу життя людини, трансформацією соціального середовища, які безпосередньо впливають на формування норм і правил існуючої поведінки.

Сексуальна революція, що стала, популяризація феміністських рухів, зміна структури сімейних цінностей, утвердження в суспільній свідомості гендерних стереотипів, визначили як вигляд світу, так і уявлення про любов, стандарти і стиль статевих і міжособистісних відносин. У найширшому сенсі існуюче становище можна охарактеризувати так: у загальному розумінні стирається уявлення про любов як про почуття, що виступає однією з умов цілісності людського буття.

У такій ситуації любов починає сприйматися як зовнішня, швидкоплинна близькість, така як флірт, спокуса, фізичний зв'язок. Тоді як справжній характер міжособистісних відносин має метафізичну природу і проявляється у цілісності утвореної єдності.

Поверхнєве звернення до проблем любові та небажання бачити у цьому почутті основу ціннісного ставлення до світу стають причинами зниження якості людського буття, здібностей до самореалізації та самовизначення.

Водночас акцентування уваги виключно на психологічних аспектах буття людини, характерне для сучасного стану науки та практики дослідження кохання, позбавляє це буття цілісності, тягне за собою відчуття втраченості, занедбаності, фруструє психіку.

Ми приєднуємося до авторів, які вважають, що з психологічних труднощів можна і потрібно виходити, звертаючись до філософії. У обставинах, що склалися, саме філософсько-антропологічний аналіз може розкрити специфіку відносин, виявити значимість та інтегративний потенціал любові. Дослідження любові як умова цілісності людського буття, як розумної та відчуваючої істоти, особливо важливе для розуміння специфіки родової природи людини. Адже саме

звернення до першооснов буття, до яких повною мірою належить і любов, створює можливість уточнення, коригування поняття людини, дозволяє осмислити органічність різноманіття та єдності всіх рівнів та аспектів її існування.

Як ми вважаємо, цілісність любові виявляється у прояві автентичного відношення, завдяки якому людина саморозкривається, дає собі сутнісне визначення. Зв'язки, що виникають у стані любові, проясняють автентичну установку людини до буття навколишнього світу. Адже тільки людина здатна звернутися до іншого суцього в ім'я блага цього суцього і радіти досконалому відкриттю. У такому розумінні любов містить неупередженість, внутрішню згоду з тим, чим є предмет, що споглядається у своїй сутності. Любов визначає цілісне сприйняття іншого, розширює межі суб'єктивного досвіду.

Продовжуючи цю думку, слід додати, що людина виявляє свою людяність тією мірою, в якій присутня в неї потреба любити, прагнення співдіяти, примножувати буття коханого. У такому розумінні невід'ємною властивістю любові виступає прагнення цілісності, безпосереднє усвідомлення людиною причетності свого буття з буттям іншої людини, буттям суспільства, світу загалом.

Алана НЕКРЯЧ,

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
спеціальність 023 «Образотворче мистецтво,
декоративне мистецтво і реставрація»,
художньо-графічного факультету

Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

**Науковий керівник: Тетяна Поплавська, PhD, доцент кафедри філософії,
соціології та менеджменту соціокультурної діяльності,
Університет Ушинського, м. Одеса, Україна**

ЕТИЧНІ НОРМИ В НАУЦІ ТА ЕТИКА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Сучасний світ характеризується стрімким розвитком науки і техніки, що значно впливає на всі сфери життя суспільства. Проте технологічний прогрес супроводжується новими моральними викликами, які потребують етичної оцінки та усвідомлення відповідальності вчених за наслідки їхньої діяльності. У науковій діяльності прийняття рішень часто пов'язане з дилемами, які вимагають від науковця обирати між суспільним благом, прагненням до істини та особистими інтересами. У таких ситуаціях етичні норми стають регулятором поведінки, допомагаючи оцінювати можливі наслідки та зберігати баланс між інноваціями та моральними принципами.

Особливої актуальності тема етичних норм у науці набуває в умовах глобальних викликів: зміни клімату, розвитку штучного інтелекту, біотехнологій